

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a 604/2013/EU rendeletnek a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó családtaggal, testvérrel vagy hozzátartozóval nem rendelkező, kísérő nélküli kiskorúak nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása tekintetében történő módosításáról

COM(2014) 382 final – 2014/0202 (COD)

(2015/C 012/11)

Előadó: **Grace ATTARD**

2014. július 3-án az Európai Parlament úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a 604/2013/EU rendeletnek a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó családtaggal, testvérrel vagy hozzátartozóval nem rendelkező, kísérő nélküli kiskorúak nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása tekintetében történő módosításáról

COM(2014) 382 final – 2014/0202 (COD).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció 2014. szeptember 30-án elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2014. október 15–16-án tartott, 502. plenáris ülésén (a 2014. október 15-i ülésnapon) 143 szavazattal 1 ellenében elfogadta az alábbi véleményt.

1. Ajánlások és észrevételek

1.1 Az EGSZB támogatja a 604/2013/EU rendelet módosítására vonatkozó javaslatot. Annak érdekében azonban, hogy egyetlen gyermek se maradjon jogilag bizonytalan helyzetben vagy hontalanul, fel kell számolni az olyan akadályokat, mint az adminisztratív, igazságszolgáltatási és egyéb rendszerek összetettsége a tagállamokban, az információhiány és a feljelentéstől való félelem.

1.2 Az EGSZB határozottan ajánlja, hogy **a gyermek mindenképp felett álló érdekének** elve előnyt élvezzen minden más tagállami és nemzetközi jogszabállyal szemben.

1.3 Az EGSZB megjegyzi, hogy a jelenlegi javaslat nem határoz meg kritériumokat ahhoz, hogy „a gyermek mindenképp felett álló érdekét” „hogyan” és „kinék” kell biztosítani. Ennek a meghatározásnak a nemzetközi emberi jogi egyezmények szabályait és normáit kellene követnie.

1.4 Az EGSZB ajánlja, hogy a kísérő nélküli kiskorúakkal foglalkozó személyeket megfelelő képzéssel készítsék fel a gyermekjogok tiszteletben tartására.

1.5 Az érdekellentétek elkerülése és a megfelelően képzett munkatársak biztosítása érdekében fontos, hogy a gyermek mindenképp felett álló érdekét egy független, a bevándorlási hivatalokhoz nem kötődő szerv határozza meg. A feladatot lehetőleg a gyermekvédelmi kérdésekért felelős tagállami szervnek kellene magára vállalnia⁽¹⁾.

1.6 Az EGSZB szerint sürgősen véget kell vetni annak a gyakorlatnak, hogy a **gyermkeket őrizetbe veszik** – függetlenül attól, hogy van-e kísérőjük vagy nincs, illetve hogy milyen eljárás vonatkozik rájuk.

⁽¹⁾ Ilyen például az *Oficina de Proteccion de Menores* Spanyolországban vagy a *Jugendamt* Németországban.

1.7 A kísérő nélküli és hozzátartozóiktól elszakított gyermekektől sohasem szabad megtagadni az adott országba való belépést, összhangban a **visszaküldés tilalmához** kapcsolódó kötelezettségekkel, melyek a nemzetközi emberi jogi, humanitárius és menekültügyi jogszabályokból következnek.

1.8 Az EGSZB ajánlja, hogy az Európai Bizottság egységes eljárásokat és megfelelő, rugalmas időkereteket dolgozzon ki a (4b), (4c) és (4d) bekezdésben felsorolt esetekhez, így biztosítva, hogy a tagállamok között a gyermekek mindenek felett álló érdekéből kiindulva szülessenek megállapodások.

1.9 Világosan meg kell határozni a „tájékoztatás” és a „tényleges lehetőség” fogalmát, így biztosítva, hogy a kiskorút megfelelően képzett szociális munkások, független tolmácok és törvényes gyámként fellépő, képezett képviselők segítsék a nemzetközi védelemre irányuló teljes kérelmezési eljárás következményeinek áttekintésében, bármelyik uniós tagállamról is legyen szó.

1.10 Az EGSZB szerint a **törvényes gyám** olyan „képezett képviselő” kell hogy legyen, akinek van tapasztalata a kiskorúak kezelésében, és ismeri a tagállami idegenrendészeti jogot és gyermekvédelmi jogszabályokat.

1.11 Az EGSZB határozottan sürgeti, hogy a tagállamok gondoskodjanak arról, hogy a kormeghatározási eljárások a kiskorúak mindenek felett álló érdekeit vegyék alapul azzal az elsődleges céllal, hogy a kiskorú részesüljön az őt megillető jogokban és védelemben. A vizsgálatot a törvényes gyám jelenlétében kell elvégezni.

1.12 Az EGSZB határozottan ajánlja, hogy olyan helyzetekben, amikor a kiskorú a nemzetközi védelemre vonatkozó kérelem vizsgálatáért felelős tagállam meghatározását célzó eljárás idején válik nagykorúvá, olyan idősnak tekintsek, mint amilyen a kérelmezési folyamat kezdetén volt.

1.13 Az okmányokkal nem rendelkező kiskorú migránsok védelmére vonatkozó **uniós szakpolitikai menetrendek** közül többet is felül kell vizsgálni⁽²⁾. Ilyen például a jogi státusz rendezése mint bevándorláspolitikai eszköz, az okmányokkal nem rendelkező családok tájékoztatása és támogatása, egy bizonyíték-adatbázis kiépítése, a születésnyilvántartás, az adatvédelem, illetve az oktatáshoz, szakképzéshez, egészségügyi ellátáshoz és elhelyezéshez való jog.

1.14 Az EGSZB úgy véli, hogy **átfogóbban meg kell határozni** a „kísérő nélküli, rendezetlen jogállású migráns gyermek” fogalmát, hogy az kiterjedjen a gyakorlatban előforduló különféle helyzetekre, melyekkel a javasolt rendelet nem foglalkozik.

1.15 Az EGSZB fontosnak tartja a konzultációt civil társadalmi szakértőkkel, jogi tanácsadókkal és olyan szakemberekkel, akiknek van tapasztalatuk migráns gyermekekkel, és szívesen együttműködik az Európai Bizottsággal ebben a folyamatban.

2. Az európai bizottsági javaslat összefoglalása

2.1 Az európai bizottsági javaslat célja, hogy módosítsa az egy harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a Dublin III. Rendelet) 8. cikkének (4) bekezdését.

2.2 A javaslat az Európai Unió Bíróságának közelmúltbeli ítélete⁽³⁾ nyomán született, amely egyértelműsíti, hogy melyik tagállam felel a kísérő nélküli kiskorúak kérelmének vizsgálatáért. Ez javítani fogja azoknak a nemzetközi védelmet kérelmező kiskorúaknak a helyzetét, akiknek az EU területén nincsenek családtagjaik, testvéreik vagy hozzátartozóik.

2.2.1 A (4a) bekezdés a C-648/11. sz. ügyben hozott bírósági ítéletet kodifikálja és kimondja, hogy „amennyiben a kísérő nélküli kiskorú nem rendelkezik valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó családtaggal, testvérrel vagy hozzátartozóval az (1) és a (2) bekezdésben említettek szerint, az a felelős tagállam, ahol a kísérő nélküli kiskorú nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be és ahol tartózkodik, *feltéve, hogy ez összhangban áll a kiskorú mindenek felett álló érdekével*”.

⁽²⁾ Dr. Sarah Spencer, COMPAS, University of Oxford.

⁽³⁾ C-648/11. sz., MA és társai kontra Secretary of State for the Home Department (UK) ügy.

2.2.2 A (4b) bekezdés azt az esetet tárgyalja, amikor a (4a) bekezdésben említett kiskorú kérelmező olyan tagállam területén tartózkodik, ahol nem nyújtott be kérelmet. Ez utóbbi tagállam tájékoztatja a kíséző nélküli kiskorút a kérelem benyújtására vonatkozó jogáról, és tényleges lehetőséget biztosít számára a kérelem adott tagállamban történő benyújtására, kivéve, ha ez ellentétes a kiskorú mindenek felett álló érdekével.

2.2.3 Így a kiskorúnak két lehetősége van: nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújt be vagy nem nyújt be ilyen kérelmet.

2.2.4 A (4c) bekezdés értelmében ez utóbbi – a C-648/11. sz. ügy kapcsán nem említett – esetben, tehát ha a kiskorú úgy dönt, hogy nem nyújt be új kérelmet abban a tagállamban, amelyben tartózkodik, a kiskorút át kell adni *annak a tagállamnak, amely a kiskorú mindenek felett álló érdekét szem előtt tartva a legalkalmasabbnak tűnik*. Ez az előírás arról gondoskodik, hogy egy biztos és kiszámítható szabály bevezetése révén bizonyossággal meg lehessen állapítani a felelős tagállamot, és az eljárás ne húzódjon el feleslegesen. A 604/2013/EU rendelet 6. cikkében előírt, kiskorúak számára biztosított garanciák az e rendelkezés szerinti eljárások hatálya alá tartozó valamennyi kiskorúra vonatkoznak, de a javaslat – a (4c) bekezdésben – arra is kötelezi a felkérő és a felkért tagállamokat, hogy működjenek együtt annak felmérésében, hogy mi a kiskorú mindenek felett álló érdeke.

3. Háttér

3.1 A kíséző nélküli kiskorúak különféle és sokrétű kihívásokkal szembesülnek, melyek kezeléséhez többoldalú, átfogó és holisztikus megközelítésre van szükség.

3.2 Az EGSZB ajánlja, hogy minden gyermeket az életkorának megfelelő módon tájékoztassanak a vonatkozó ENSZ-egyezményen alapuló jogairól, így biztosítva, hogy a kiskorúak – különösen a kellő ellátásban nem részesülő, „láthatatlan” kiskorúak – képessé válhassanak a védelem kérelmezésére.

3.3 2013-ban az EU-ban menedéket kérők több mint egynegyede (120 000 fő) kiskorú volt. Közülük 12 685-en kíséző nélkül érkeztek⁽⁴⁾. Az Európában menedéket kérő kíséző nélküli kiskorúak aránya az elmúlt évtizedben stabilan az összes európai menedékkérelem mintegy 5 %-át tette ki.

3.4 A „vándorló gyermekek” utazásuk különböző szakaszaiban más-más státuszba kerülhetnek, és sokféle helyzetben tapasztalhatják, mennyire sebezhetőek⁽⁵⁾. Minden ilyen helyzettel foglalkozni kell.

3.5 Utazhatnak családjukkal, egyedül vagy családjukhoz nem tartozó emberekkel, vagy az adott tagállam területére való belépés után kíséző nélkül hagyták őket. Elképzelhető, hogy szülei vagy gondviselőik sem rendelkeznek okmányokkal, például ha illegálisan lépték át a határt vagy a családnak lejárt a tartózkodási engedélye vagy vízumja. De az is lehet, hogy a szülőknek vagy gondviselőknél jogilag rendezett migráns státuszuk van, például amikor a gyermek azért jön Európába, hogy családjához csatlakozzon, de nem tartozik a családegyesítési szabályozások hatálya alá. Másrészt az Európában született gyermekekkel is előfordulhat, hogy nem rendelkeznek okmányokkal, mivel szülei sem rendelkeznek ilyenekkel. Végül megtörténhet, hogy a gyermeket kitoloncoláskor hagyták hátra.

3.6 A tagállamokat jogszabályok kötelezik arra, hogy az Európai Bíróság ítéleteit (különösen a 604/2013/EU rendeletre vonatkozó C-648/11. sz. ügyben) és az ENSZ-egyezményben meghatározott védelmet és normákat átültessék a nemzeti jogszabályokba, és érvényesítsék a gyermekek jogairól szóló egyezmény (CRC) két átfogó elvét: (i) a megkülönböztetés tilalmának elvét (2. cikk) és (ii) a gyermek mindenek felett álló érdekét (3. cikk). A nemzetközi és/vagy európai jogszabályokkal ellentétes szakpolitikákat és gyakorlatokat jogellenesnek kell tekinteni, és ha sérülnek a gyermekek jogai, kötelezettségszegési eljárást kell indítani.

⁽⁴⁾ Eurostat (2014), Menekültügyi statisztikák, http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Asylum_statistics

⁽⁵⁾ Az Európai Gyermekjogi Fórum háttérdokumentuma (2012) – http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/files/background_cps_children_on_the_move_en.pdf

4. Általános megjegyzések

4.1 A javasolt rendelet biztosítani kívánja, hogy a tagállamok megfeleljenek a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 6. sz. általános megjegyzésének, amely a származási országukon kívül tartózkodó, kísérő nélküli és hozzátartozóiktól elszakított gyermekekkel való bánásmóddal foglalkozik.

4.2 Az 1996. évi Hágai Egyezmény⁽⁶⁾ kimondja, hogy a „gyermekkor” vagy „kiskorúság” határa a nemzeti jogszabályoktól függetlenül MINDIG 18 év.

4.3 A gyermekjogra vonatkozó alapelveket **általánosan be kell építeni** a kísérő nélküli migráns gyermekeket érintő jogszabályok, szakpolitikák, eljárások és gyakorlatok kidolgozásába, végrehajtásába és ellenőrzésébe.

4.4 E javasolt jogszabályoknak ki kell terjedniük azokra a kiskorúakra, akiknek a kérelmét előzőleg valamelyik tagállamban elutasították.

4.5 A kísérő nélküli kiskorúakkal foglalkozó személyeket (bűnüldöző hatóságok, bírói hatóságok, a meghallgatásukat végzők, tolmácsok, szociális munkások és ifjúságsegítők, egészségügyi szakemberek, gyámok, jogi képviselők, rendőrök és határőrök stb.) **megfelelő képesséssel fel kell készíteni** a gyermekjogok tiszteletben tartására.

4.6 Az ENSZ-egyezmény arra kötelezi az államokat, hogy az okmányokkal nem rendelkező gyermekeket megkülönböztetés nélkül kezeljék, azaz ugyanúgy, mint „minden más” gyereket. A gyakorlatban azonban ellentmondások feszülnek a bevándorlás-ellenőrzést szabályozó, illetve a gyermekvédelemre vonatkozó nemzeti jogi keretek között. Az EGSZB sürgeti, hogy a tagállamok gondoskodjanak arról, hogy a rendezetlen jogállású gyermekeket elsősorban gyermekként, a nemzeti gyermekvédelmi rendszerek keretében kezeljék és védelmezzék.

5. Részletes megjegyzések

5.1 Az EGSZB már számos véleményben⁽⁷⁾ és az Európai Integrációs Fórumon való részvételével is határozottan kifejezte nézeteit a rendezett vagy rendezetlen jogállású migránsok alapjogait érintő szakpolitikákról és gyakorlatokról.

5.2 A gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel és más nemzetközi egyezményekkel, például a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezménnyel összhangban még az Európán belüli migráció esetében is **gyermekbarát fogadási körülményeket** kell biztosítani minden (adott esetben rendezetlen jogállású) migráns gyermeknek, függetlenül attól, hogy rendelkezik-e okmányokkal.

5.3 Közvetlenül a kísérő nélküli vagy hozzátartozóitól elszakított gyermek érkezésekor ingyenes jogi segítséget és képesített, független **törvényes gyámot** kell biztosítani számára, hogy a kiskorú támogatást, tanácsot és védelmet kaphasson, amíg nem egyesítik a családjával vagy nem helyezik megfelelő intézményi gondozásba.

5.4 Az uniós jog elismeri ugyan a törvényes gyámság jelentőségét, de nem határozza meg a törvényes gyám kötelességeit. A törvényes gyám olyan „képesített képviselő” kell hogy legyen, akinek van tapasztalata a kiskorúak kezelésében, ismeri a tagállami idegenrendészeti jogot és gyermekvédelmi jogszabályokat, és hatáskörében áll a gyermek képviselése minden döntéshozatali folyamatban, ha ezzel a gyermek is egyetért⁽⁸⁾. A gyámnak rendelkeznie kell az ahhoz szükséges pénzeszközökkel, hogy további szakértőket vonjon be, ha azt a gyermek mindenek felett álló érdeke megköveteli.

5.5 A felelős tagállam meghatározására irányuló eljárás ideje alatt a kísérő nélküli kiskorú a fogadó tagállam joghatóságába tartozó **más gyerekekkel azonos alapon** hozzá kell hogy férjen szálláshelyhez, oktatáshoz és szakképzéshez, illetve egészségügyi szolgáltatásokhoz, kiemelt figyelmet fordítva a gyermek pszichikai állapotára.

⁽⁶⁾ A szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló 1996. évi Hágai Egyezmény (THC 1996), http://www.hcch.net/index_en.php?act=conventions.text&cid=70

⁽⁷⁾ HL C 128., 2010.5.18., 29. o., HL C 48., 2011.2.15., 6. o., HL C 67., 2014.3.6., HL C 317., 2009.12.23., 110. o.

⁽⁸⁾ THC 1996.

5.6 **A gyermekek véleményét** és tapasztalatait be kell építeni a gyermekeket érintő szakpolitikai válaszok és cselekvési tervek kidolgozásába. A gyermekközpontú bizonyítékok szükségességéről, ezen belül pl. arról készült vizsgálatok, hogy a gyermekek minden őket érintő kérdésben szabadon nyilváníthassanak véleményt, értékes, első kézből jövő információkkal gazdagították a kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó európai cselekvési tervet (2010-2014) ⁽⁹⁾.

5.7 Világosan meg kell határozni a „tájékoztatás” és a „tényleges lehetőség” fogalmát, így biztosítva, hogy (i) a kiskorút megfelelően képzett szociális munkások, független tolmácsok és egy törvényes gyám segítse a nemzetközi védelemre irányuló teljes kérelmezési eljárás következményeinek áttekintésében egy a kiskorú számára érthető nyelven, bármelyik uniós tagállamról is legyen szó, illetve hogy (ii) a kiskorú kinyilváníthassa egyetértését vagy egyet nem értését, adott esetben írásban.

5.8 A kiskorúakat a nemzetközi védelemre vonatkozó kérelmezési eljárás egyetlen szakaszában sem szabad **őrizetbe** venni. Az őrizetbe vétel akadályozná őket arra irányuló joguk gyakorlásában is, hogy egy másik tagállamba menjenek, és ott nyújtsanak be kérelmet ⁽¹⁰⁾.

5.9 A Dublin II. és III. Rendelet értelmében hozott és kísérő nélküli menedékkérő kiskorúakat érintő döntéseknek összhangban kell lenniük az Európai Bíróság legfrissebb ítélkezési gyakorlatával ⁽¹¹⁾.

5.10 A javasolt rendeletben kért, különböző tagállamokkal létrehozandó megállapodások és jegyzőkönyvek meg kell hogy feleljenek az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek.

5.11 Az EGSZB maradéktalanul egyetért azzal, hogy a szóban forgó módosított rendelet elfogadása után az Európai Bizottságnak – a Dublin III. Rendelet megállapításainak megfelelően és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján – felül kellene vizsgálnia a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat.

5.12 A kiskorú családgyejesítéshez való jogának vizsgálatakor tisztázni kell a **„felnőtt testvér”** fogalmát annak érdekében, hogy a felnőtt képes legyen a jogszabályoknak megfelelően, felelős módon teljesíteni a kiskorúval szembeni kötelességeit.

5.13 Az EGSZB ajánlja, hogy a tagállamok gondoskodjanak a **sérülékeny gyermekek** – köztük a pszichikai problémákkal küzdő, mentális vagy testi fogyatékkal és/vagy egészségügyi gondokkal élő gyermekek, a vész helyzetben lévő, adott esetben konfliktusokkal sújtott térségekből érkező és ott – akár családjukkal együtt – traumatikus élményeket szerzett gyermekek, illetve a várandós tizenévesek vagy a 18 évnél fiatalabb szülők – szükséges támogatásáról és speciális ellátásáról.

5.14 Az EGSZB határozottan sürgeti, hogy a tagállamok gondoskodjanak arról, hogy a **kormeghatározási** eljárásokat (i) a kiskorúak mindenek felett álló érdekeit alapul véve ⁽¹²⁾ (ii) egy törvényes gyám kötelező jelenléte mellett (iii) olyan, részben férfi, részben női tagokból álló szakértői csoport végezze, amelyben többféle független szakember, köztük gyermekpszichológus, szociális munkás és jogi szakértő vesz részt. A kormeghatározás folyamatát és a döntést részletesen dokumentálni kell.

5.15 A kormeghatározás lezártaig minden magát kiskorúnak valló személyt kiskorúnak kell tekinteni és ekként kezelni.

5.16 A kormeghatározást elsősorban írásbeli igazoló anyagok alapján kell végezni. A spanyol bíróság egyik közelmúltbeli ítélete kimondta, hogy ezt a dokumentációt nem szabad kétségbe vonni.

5.17 A kiskorút részletesen tájékoztatni kell a kormeghatározás folyamatáról és következményeiről, és nézeteit korának és érettségének megfelelően figyelembe kell venni.

⁽⁹⁾ Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége: Developing indicators for the protection, respect and promotion of the Rights of the Child in the European Union [A gyermekek jogainak az Európai Unión belüli védelmére, tiszteletben tartására és előmozdítására vonatkozó mutatók kidolgozása] (2009).

⁽¹⁰⁾ Az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága, 6. sz. általános megjegyzés (A származási országokon kívül tartózkodó, kísérő nélküli és hozzátartozóiktól elszakított gyermekekkel való bánásmód), CRC/GC/2005/6.

⁽¹¹⁾ Európai Bíróság, 2013. június 6., C-648/11. sz. ügy.

⁽¹²⁾ ENOC (Ombudsmanok európai hálózata a gyermekekért), www.ombudnet.org

5.18 Ha nem áll rendelkezésre dokumentáció vagy komoly kétségek merülnek fel a kiskorú életkorával kapcsolatban, utolsó megoldásként orvosi/fizikális vizsgálatokat lehet végezni, melyeknek tiszteletben kell tartaniuk a gyermek kulturális háttérét, méltóságát, illetve testi és morális integritását, mivel egyes fizikális vizsgálatok rendkívül megterhelőek, invazívak és traumatikusak lehetnek. Az adott esetben szükségesnek tartott orvosi/fizikális vizsgálatához beleegyező nyilatkozatot kell kérni és kapni. Az orvosi/fizikális vizsgálatához egy szocio-pedagógiai szakvéleményt kell mellékelni. E két eljárást kumulatív módon kell elvégezni.

5.19 Minden eljárási eredmény ellen lehetővé kell tenni a **fellebbezést**.

5.20 Igen összetett és tagállamonként eltérő azoknak a kísérő nélküli **kiskorúaknak** a jogállása, **akik nagykorúvá válnak**. A menekültügyi irányelv rendelkezik ugyan erre vonatkozó eljárási szabályokról, de szabályokat kell lefektetni azoknak a személyeknek a jogaira vonatkozóan is, akik az eljárás ideje alatt érik el a 18 éves kort.

5.21 Az EGSZB határozottan ajánlja, hogy ilyen esetekben az életkort a kérelmezési folyamat kezdeti szakaszában állapítsák meg, így csökkentve annak kockázatát, hogy a kiskorú jogilag rendezetlen státuszba sodródjon és eltűnjön a hatóságok szeme elől.

5.22 Fontos, hogy a **gyermekkereskedelem** problémájára adandó tagállami válaszokat ne a gyermek bevándorlási státusza és menedékkérelme, hanem a gyermek mindenek felett álló érdeke határozza meg.

5.23 A rendezetlen jogállású migráns gyermekeket soha nem szabad **büntetőeljárás** alá vonni olyan okokból, melyek kizárólag bevándorló státuszukhoz köthetők, illetve ha a bűncselekményben való részvételük abból ered, hogy mások kihasználták őket.

5.24 A tagállamoknak legkésőbb 2015. július végéig át kell ültetniük a menedékkérők védelméről szóló irányelvet, amely többek között arra kötelezi őket, hogy minél gyorsabban tárják fel az olyan eseteket, ahol sérülékeny, kísérő nélküli gyermekekről van szó.

Kelt Brüsszelben, 2014. október 15-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Henri MALOSSE